

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Prezentacja programu prac Komisji na rok 2011

P7_TA(2010)0481

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2010 r. dotyczący komunikatu Komisji w sprawie programu prac Komisji na rok 2011

(2012/C 169 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie jej programu prac na 2011 r.(COM(2010)0623),
 - uwzględniając porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską, zwłaszcza jego załącznik 4,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze kluczowe znaczenie dialogu między Parlamentem Europejskim a Komisją prowadzonego w odpowiednim czasie, tak by umożliwić skoncentrowanie się na określeniu głównych celów strategicznych UE na przyszły rok i kolejne lata,
- B. mając na uwadze, że priorytetom politycznym powinny odpowiadać dostępne zasoby finansowe,
- C. mając na uwadze, że polityka europejska i działania europejskie realizowane równoległe z polityką i działaniami państw członkowskich w myśl zasady pomocniczości mogą i muszą mieć rzeczywisty wpływ na rozwinięcie u obywateli umiejętności przewidywania zmian i reagowania na nie w szybko zmieniającym się społeczeństwie,
- D. mając na uwadze, że rok 2011 będzie czasem o kluczowym znaczeniu dla przyszłego sukcesu Unii oraz przyniesie istotne wyzwania dla Komisji Europejskiej i Unii jako całości,
- E. mając na uwadze, że kryzys finansowy nadal wywiera znaczny wpływ na gospodarki państw członkowskich oraz że należy dokonać gruntownych dostosowań zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym; mając na uwadze, że całkowite wyjście z kryzysu wymaga wspólnej europejskiej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju i tworzenia miejsc pracy, wspartej koniecznymi uprawnieniami i zasobami,
1. zwraca uwagę, że jest to pierwszy program prac, który ma zostać przyjęty w ramach nowego cyklu programowania, i podkreśla, że nawiązany z Komisją dialog należy pogłębić w celu poprawy w zakresie oczywistej zależności między priorytetami politycznymi a budżetem przeznaczonym na ich finansowanie na szczeblu UE;
 2. apeluje do Komisji, by zobowiązała się do sporządzenia realistycznego i operacyjnego programu prac, który musi być skuteczny, znajdować odzwierciedlenie w rzeczywistości i być wdrażany lepiej niż w przeszłości; wzywa również do precyzyjniejszego określenia harmonogramu przedstawiania najważniejszych planowanych wniosków;
 3. apeluje do Komisji o jak najszybsze dostosowanie dorobku prawnego do art. 290 i 291 TFUE w oparciu o konkretny harmonogram;

Wstęp

4. wzywa Komisję, aby w swoich działaniach wykorzystywała w możliwie najpełniejszy sposób swoje uprawnienia i autorytet polityczny; zauważa, że Unia Europejska nie może skutecznie funkcjonować, jeśli Komisja nie wskaże, nie określi i nie będzie propagowała ogólnego interesu Unii i obywateli oraz jeśli nie będzie efektywnie wywiązywała się ze swojego obowiązku, jakim jest nadzorowanie przestrzegania Traktatów i prawa UE;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

5. zauważa, że starania poczynione dotychczas w celu zaradzenia kryzysowi finansowemu oraz wspierania odbudowy gospodarczej Europy były dalekie od spełnienia wymagań; wyraża ponadto ubolewanie, że program prac Komisji nie przewiduje dodatkowych środków pozwalających na zwiększenie zatrudnienia; wzywa w związku z tym Komisję do przedstawienia szczegółowej odpowiedzi na temat sposobu, w jaki jej inicjatywy i wnioski pozwolą stawić czoła temu wyzwaniu;

6. uważa, że UE musi przeprowadzić niezwłocznie reformę strukturalną, aby zwiększyć swoją konkurencyjność i przywrócić wzrost gospodarczy; uważa, że do głównych punktów strategii należą: modernizacja infrastruktury (w tym infrastruktury szerokopasmowej), intensyfikacja działań w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji, polityka gwarantująca wystarczające, oszczędne i ekologiczne zasoby energii, innowacje, rozwój nowych technologii oraz jakość edukacji i szkoleń;

7. z zadowoleniem przyjmuje priorytetowe potraktowanie reformy zarządzania gospodarką w Europie; przestrzega, że jeżeli UE nie będzie w stanie wypracować wiarygodnych metod zarządzania gospodarką, w szczególności w strefie euro, umożliwiających prawidłową politykę fiskalną i przywracających wzrost, zagrożona będzie przyszłość euro jako waluty; domaga się, aby taka reforma w pełni uwzględniła stanowisko Parlamentu, określone w rezolucji z dnia 20 października 2010 r., i miała na celu wsparcie założeń gospodarczych i społecznych Unii, określonych w art. 3 Traktatu z Lizbony;

8. przypomina, że Parlament Europejski i Rada, jako dwa organy władzy budżetowej, powinny być w równym stopniu zaangażowane we wszelką mobilizację europejskiego mechanizmu stabilności finansowej; wzywa do niezwłocznego przedstawienia wniosków legislacyjnych pozwalających na utworzenie stałego mechanizmu rozwiązywania sytuacji kryzysowych (np. Europejskiego Funduszu Walutowego), pozwalających w pełni uwzględnić strategię Europa 2020 w długofalowych strategiach makroekonomicznych, jak również pozwalających podjąć wstępne działania w kierunku wzajemnej emisji części długu państwowego oraz wprowadzenia obligacji, zgodnie z wnioskami zawartymi w poprzednich sprawozdaniach Parlamentu Europejskiego, oraz pozwalających na powołanie wspólnego zewnętrznego przedstawiciela strefy euro; opowiada się raczej za nieznaczną zmianą Traktatu, która będzie stanowić podstawę prawną dla takiego mechanizmu, nie zaś za jego dogłębną modyfikacją;

9. nalega, by Komisja jak najszybciej zaproponowała zmiany w obowiązującym obecnie rozporządzeniu finansowym; stwierdza, że wieloletnie ramy finansowe na okres po roku 2013 winny również odzwierciedlać zwiększony zakres odpowiedzialności; wzywa Komisję do przedstawienia ambitnych propozycji inwestycyjnych w celu wypełnienia założeń strategii UE 2020 oraz tworzenia nowych miejsc pracy, napędzania wzrostu i zapewniania bezpieczeństwa obywatelom Europy; uważa, że elastyczność w tym zakresie będzie miała zasadnicze znaczenie, a budżet UE powinien umożliwić uruchomienie alternatywnych źródeł finansowania (przeznaczanie środków, obligacje na rzecz projektów itp.);

10. przypomina, że przyjęcie wieloletnich ram finansowych na okres po 2013 r. wymaga zgody Parlamentu Europejskiego; wzywa Komisję do ułatwienia szybkiego przyjęcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie roli Parlamentu w przygotowaniu i negocjowaniu nowych wieloletnich ram finansowych;

11. zdecydowanie wzywa Komisję do przedstawienia w czerwcu 2011 r., w następstwie przyjęcia przez Parlament stanowiska w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, odważnej i innowacyjnej propozycji zasadniczych zmian w systemie zasobów własnych w celu stworzenia systemu, który będzie sprawiedliwy, jasny, przejrzysty i neutralny pod względem obciążeń podatkowych obywateli UE; wyraża stanowcze przekonanie, że wieloletnie ramy finansowe i zagadnienie zasobów własnych są wzajemnie powiązane i należy podejmować decyzje w ich zakresie w tym samym czasie w oparciu o otwartą debatę między instytucjami, ze szczególnym zaangażowaniem parlamentów krajowych, jak również nie wolno opóźniać podjęcia tych decyzji;

12. podkreśla, że poprzez wspieranie inwestycji w realną gospodarkę polityka spójności stanowi jeden z najważniejszych instrumentów UE pozwalających reagować na kryzys gospodarczy; w związku z tym pozytywnie odnosi się do przeprowadzonej przez Komisję pierwszej oceny wdrażania środków związanych z polityką spójności w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej, w której podkreślono kluczową rolę tej polityki w procesie przeciwdziałania skutkom kryzysu; podkreśla niezaprzeczalny związek polityki spójności z trzema głównymi priorytetami strategii Europa 2020, polityka ta bowiem prowadzi do osiągnięcia większego, inteligentnego, zrównoważonego i obejmującego wszystkich wzrostu przy jednoczesnym promowaniu harmonijnego rozwoju we wszystkich 271 regionach Unii;

Przywrócenie tendencji wzrostowej w dziedzinie zatrudnienia: przyspieszenie w stronę założeń na 2020 r.

13. przyjmuje do wiadomości wprowadzenie europejskiego okresu oceny; uważa, że komisje Parlamentu Europejskiego muszą odgrywać istotniejszą rolę, aby wykazać się znajomością tematu przez sporządzanie sprawozdań rocznych w sprawie postępów w odniesieniu do ważnych celów poprzedzających (wspólne) rezolucje grup politycznych;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

14. wyraża ubolewanie, że wnioski dotyczące europejskiego okresu oceny i pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego zapewniają niewielkie możliwości dla europejskiej kontroli demokratycznej, i nalega na silne zaangażowanie Parlamentu w oba projekty;

Rozporządzenie finansowe: zakończenie reformy

15. wzywa Komisję do możliwie najszybszego zaproponowania wniosków dotyczących przekształcenia dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku oraz dyrektywy w sprawie instrumentów finansowych; zauważa, że Komisja Europejska musi mieć na uwadze możliwe łączne konsekwencje proponowanych przez siebie rozwiązań, by zapewnić, że będą one poprawiać stabilność, przejrzystość i odpowiedzialność sektora finansowego oraz jego potencjał w służeniu realnej gospodarce w odniesieniu do wzrostu i zatrudnienia;

16. apeluje, aby inicjatywa ustawodawcza dotycząca rozwiązania kryzysu w sektorze bankowym była skoordynowana z zasadami polityki konkurencji, tak aby osiągnąć wszechstronne ramy zarządzania kryzysowego, obejmujące zarówno podmioty prywatne, jak i publiczne i chroniące podatników; wyraża przekonanie, że zmiany w rozporządzeniu w sprawie agencji ratingowych winny dotyczyć braku konkurencji w tym sektorze i zwraca się do Komisji, by zgodnie z ostatnimi wnioskami Parlamentu Europejskiego podjęła działania w celu przeanalizowania możliwości utworzenia niezależnej europejskiej agencji ratingowej i większego zaangażowania niezależnych podmiotów publicznych w wystawianie ratingów kredytowych;

Inteligentny wzrost

17. wzywa Komisję do przedstawienia wszechstronnego planu działań, wraz z harmonogramem i celami pozwalającego na utworzenie jednolitego rynku treści i usług online na korzyść otwartego i dostatniego społeczeństwa cyfrowego oraz przewyciężyć przepaść cyfrową;

18. podkreśla, że agenda cyfrowa i inwestycje w technologie informacyjno-komunikacyjne mają kluczowe znaczenie dla długoterminowej konkurencyjności Europy, i wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do dalszego wprowadzania na rynek sieci następnej generacji oraz dostępu do nich dzięki postępującej liberalizacji wewnętrznego rynku usług łączności w celu pobudzenia innowacji w UE;

19. zdecydowanie zachęca Komisję do zwiększenia znaczenia wiedzy i innowacji w 8. programie ramowym po przeglądzie śródkresowym, a także przypomina, jak ważna dla PE jest możliwość przedstawienia swoich priorytetów przed przyjęciem 8. programu ramowego w 2012 r.;

20. z zadowoleniem przyjmuje ambicję Komisji w odniesieniu do unii innowacji przez przegląd ram w zakresie pomocy państwa dla badań i rozwoju oraz innowacji ze zwiększeniem roli EBI i kapitału ryzyka; uznaje również rolę, jaką przetargi publiczne mogą odgrywać w stymulowaniu innowacyjności;

21. wzywa Komisję do ograniczania biurokracji w programach na rzecz badań i rozwoju oraz do zwiększenia udziału innowacyjnych przedsiębiorstw w projektach; wyraża przekonanie, że Komisja powinna dalej promować partnerstwa publiczno-prywatne w celu wspierania europejskiej działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjności;

22. podkreśla znaczenie, którym będą się cechować nowe programy wieloletnie po roku 2013 w dziedzinie edukacji, kultury, rynku audiowizualnego, młodzieży i obywatelstwa, które powinny zostać przedstawione w 2011 r.; jest zdania, że działania i środki podejmowane w ramach tych programów powinny odpowiadać potrzebom obywateli europejskich i opierać się na odpowiednich i wydajnych ramach budżetowych; uważa, że inicjatywa „Mobilna młodzież” podkreśla znaczenie tych programów.

Zrównoważony wzrost

23. podkreśla strategiczne znaczenie głównej inicjatywy dotyczącej oszczędnego gospodarowania zasobami i zdecydowanie zachęca Komisję do szybkiego podjęcia prac nad ambitnym projektem osiągnięcia wiążących celów i konkretnych etapów w ramach europejskiego okresu oceny koordynacji polityki UE 2020; wzywa również Komisję do przedstawienia wniosków ustawodawczych pozwalających na dalsze ograniczanie emisji CO₂ w Europie;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

24. uważa, że priorytetem powinno być prawidłowe i funkcjonalne wdrożenie istniejących instrumentów legislacyjnych takich jak trzeci pakiet energetyczny, i w pełni popiera inicjatywy związane ze strategią 2050, z inteligentnymi sieciami i bezpieczeństwem dostaw;
25. podkreśla, że aby zagwarantować zrównoważony wzrost gospodarczy, podstawowe znaczenie ma bezpieczeństwo energetyczne polegające na nieprzerwanych dostawach, przestrzeganie postanowień umownych, sprawiedliwe ceny rynkowe oraz unikanie sytuacji uzależnienia od zbyt małej liczby producentów;
26. wyraża przekonanie, że w następstwie komunikatu na temat nowej polityki przemysłowej dla Europy powinny zostać przyjęte skuteczne środki, w szczególności celem zrealizowania pożądanego przejścia do zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz zapewnienia realizacji 20 % celu w zakresie racjonalnego wykorzystywania energii w UE;
27. podkreśla, że istotnym priorytetem jest również łagodzenie skutków zmian klimatu i dostosowanie się do nich, na czym skorzysta konkurencyjność przemysłu i MŚP w Europie;
28. pozytywnie ocenia główne priorytety związane z publikacją białej księgi i apeluje do Komisji o przyspieszenie prac nad przygotowaniem przeglądu wytycznych dotyczących sieci TEN-T i jej zmodernizowanych mechanizmów finansowych zgodnie ze strategią Europa 2020 i przeglądem budżetu UE;
29. nalega od początku, aby wynikiem procesu reformy WPR była silna, sprawiedliwa, rzeczywiście wspólna i wielofunkcyjna polityka, która spełnia oczekiwania konsumentów i producentów, skutecznie zapewnia „dobrą publiczną”, zwłaszcza bezpieczeństwo żywności, i gwarantuje samowystarczalność UE pod względem żywności;
30. przypomina, że w rezolucji z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie przyszłości wspólnej polityki rolnej po roku 2013 Parlament nalegał, aby kwoty przeznaczone na WPR w budżecie na 2013 r. były co najmniej utrzymane na tej samej wysokości w kolejnym okresie programowania finansowego;
31. żąda, aby import produktów rolnych do UE z krajów trzecich był dopuszczalny tylko wówczas, jeżeli wytworzono je zgodnie z europejskimi normami w zakresie ochrony konsumenta, dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska oraz zgodnie z minimalnymi standardami socjalnymi; nalega, aby zawieranie dwustronnych lub wielostronnych umów handlowych nie odbywało się ze szkodą dla producentów rolnych z UE;
32. w świetle ustaleń zawartych w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego na temat reformy rynku cukru apeluje do Komisji o dokonanie przeglądu procedur sporządzania ocen skutków przepisów, aby zagwarantować korzystanie przy ich przygotowywaniu z najlepszych i najbardziej aktualnych informacji, co będzie miało kluczowe znaczenie przy ocenie wpływu przyszłych dwustronnych umów handlowych na najważniejsze sektory gospodarki UE;
33. z zadowoleniem przyjmuje planowane przez Komisję przedłożenie wniosków w sprawie wdrożenia zintegrowanej polityki morskiej, takich jak wnioski w sprawie ram planowania przestrzennego obszarów morskich, komunikat na temat zrównoważonego wzrostu w regionach przybrzeżnych i sektorach morskich oraz komunikat w sprawie integracji nadzoru morskiego; podkreśla jednak, że środki na wprowadzenie w życie zintegrowanej polityki morskiej muszą być zapewnione na szczeblu budżetu Wspólnoty w postaci proporcjonalnego wkładu wszystkich sektorów, których ta polityka dotyczy;

Rozwój sprzyjający integracji:

34. wyraża przekonanie, że obejmujący wszystkie podmioty wzrost może zachodzić tylko w oparciu o równe traktowanie wszystkich pracowników w miejscu pracy oraz takie same warunki prowadzenia działalności dla wszystkich przedsiębiorstw; jest zdania, że w programie prac Komisji powinien znaleźć się także wniosek mający na celu zagwarantowanie tych zasad i nalega, aby wniosek ustawodawczy dotyczący wdrażania dyrektywy o delegowaniu pracowników, przewidziany w komunikacie na temat aktu w sprawie jednolitego rynku, wyjaśniał kwestię korzystania z podstawowych praw społecznych;
35. wzywa do przedstawienia wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego udziału finansowego pracowników w dochodach przedsiębiorstw;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

36. wzywa Komisję, aby w swoich sprawozdaniach w sprawie „nowych umiejętności i zatrudnienia” oraz „platformy zwalczania ubóstwa” uwzględniła konkretne trudności, z jakimi zmagają się kobiety, a w szczególności promowała równość w miejscu pracy jako środek zwalczania ubóstwa oraz zachęcała kobiety do przedsiębiorczości poprzez stosowanie środków z uwzględnieniem najlepszych praktyk;
37. wyraża stanowcze przekonanie, że usunięcie różnic w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn nadal stanowi rzeczywiste wyzwanie, z którym należy się uporać, i jeszcze raz przypomina skierowane do Komisji w rezolucji z 2008 r. wezwania do przedłożenia Parlamentowi wniosku legislacyjnego w sprawie zmiany obowiązujących przepisów dotyczących stosowania zasady równego wynagrodzenia kobiet i mężczyzn, przy uwzględnieniu zaleceń zawartych w załączniku do tej rezolucji;
38. wzywa Komisję do uwzględnienia opinii partnerów społecznych w zakresie emerytur i do dopilnowania, aby biała księga odzwierciedlała oczekiwania obu stron sektora, a także wzmocniła pierwszy filar;
39. z zadowoleniem przyjmuje reformę portalu pracy EURES, w wyniku której informacje i porady związane z zatrudnieniem stały się bardziej dostępne dla młodych ludzi, jednak ubolewa, że wniosek ten – potrzebny młodym ludziom już dzisiaj – został odłożony do 2012 r.;
40. wzywa do zwiększenia skuteczności i poprawy rezultatów dwóch największych agencji szkoleniowych UE – Cedefop – Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego – i ETF – Europejskiej Fundacji Kształcenia;

Wykorzystywanie potencjału jednolitego rynku w zakresie wzrostu

41. zdecydowanie wspiera dalszą integrację rynkową dążącą do wypełnienia istotnych utrzymujących się luk, tak jak to określił profesor Mario Monti, oraz do zwiększenia zaufania obywateli, pracowników, małych przedsiębiorstw i konsumentów w Europie; z zadowoleniem przyjmuje publikację Aktu o jednolitym rynku, jest jednak zdania, że propozycje powinny być bardziej ambitne i konkretne; wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia konkretnych priorytetów i wniosków ustawodawczych;
42. wnosi o uaktualnienie przepisów prawnych UE dotyczących procedury przetargowej poprzez harmonizację dyrektyw oraz porozumienia w sprawie zamówień publicznych oraz wzywa do jaśniejszego zarysowania harmonogramu prac na najbliższy rok;
43. wzywa Komisję do zapewnienia spójnego podejścia pomiędzy aktem prawnym dotyczącym europejskiego prawa umów i dyrektywą o prawach konsumenckich; uważa, że Komisja winna bezzwłocznie – w 2011 r., a nie jak wcześniej proponowano w 2014 r., – zająć się w zintegrowany sposób precyzyjną strategią polityczną dotyczącą konsumentów;
44. popiera zmianę dyrektywy w sprawie podróży zorganizowanych oraz przegląd dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, koncentrując się na nadzorze rynkowym;
45. podkreśla potrzebę skutecznych przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów w UE; popiera zmiany w dyrektywie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, które wymagają jaśniejszego zarysowanego harmonogramu, zbieżnego z procesem wprowadzania zmian w nowych ramach prawnych; wzywa Komisję do dokonania przeglądu systemu oznakowania CE, tak aby upewnić się, że oznakowanie CE może być uznawane przez konsumentów za znak bezpieczeństwa;
46. podkreśla, że inicjatywy w zakresie prawa cywilnego mają zasadnicze znaczenie dla ożywienia jednolitego rynku; wspiera działania Komisji dotyczące wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, wzywając do dostosowania instrumentów dostępnych w ramach prawa cywilnego do systemu e-sprawiedliwości;
47. apeluje o ostateczne rozwiązanie problemów związanych z ustanowieniem patentu europejskiego oraz wzywa Komisję do przedstawienia w razie konieczności wniosku o wzmocnioną współpracę;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

48. wyraża ogromne ubolewanie w związku z tym, że nie wystąpiono z inicjatywą ustawodawczą w sprawie kabotażu oraz z powodu opóźnienia do 2012 r. dostępu do rynku kolejowego, w tym otwarcia rynku krajowych przewozów pasażerskich; ponownie wyraża stanowcze przekonanie o konieczności ochrony i rozwoju wszechstronnej strategii politycznej na rzecz ochrony praw pasażera;

Realizacja działań związanych z forum obywatelskim: wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość

49. jest głęboko zaniepokojony brakiem konkretnych propozycji dotyczących praw podstawowych lub przekrojowej dyrektywy w sprawie niedyskryminacji oraz faktem, że nawet nie poruszono kwestii wolności od dyskryminacji; wzywa Komisję do sprawnego działania w celu odblokowania dyrektywy w sprawie niedyskryminacji;

50. wzywa do przedstawienia wniosku dotyczącego komunikatu w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu, ale ubolewa nad brakiem wniosków legislacyjnych dotyczących azylu, pamiętając, że do 2012 r. Unia powinna ustanowić wspólną politykę azylową;

51. wzywa do przedstawienia wniosków w sprawie migracji; przypomina, że poprawne funkcjonowanie proponowanego systemu wjazdów i wyjazdów będzie zależeć od powodzenia systemów VIS i SIS II, choć SIS II nie jest jeszcze w pełni zdolny do działania;

52. podkreśla potrzebę przyjęcia ambitnej strategii politycznej w zakresie praw podstawowych po wejściu w życie Traktatu z Lizbony oraz jak najskuteczniejszego poszanowania praw podstawowych gwarantowanych w Karcie praw podstawowych; zwraca się do Komisji o zapewnienie zgodności wszelkich inicjatyw prawodawczych z prawami podstawowymi oraz o zadbanie o to, by państwa członkowskie wypełniały postanowienia Karty praw podstawowych podczas wdrażania prawodawstwa UE; wzywa do zwiększenia możliwości monitorowania oraz stosowania mechanizmów traktatowych w odniesieniu do naruszeń postanowień Karty praw podstawowych;

53. podkreśla, że w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną powinno się w pełni przestrzegać praw i swobód obywateli UE oraz że ochrona danych i prawo do zadośćuczynienia mają podstawowe znaczenie w tworzeniu wiarygodnej i skutecznej polityki bezpieczeństwa; wyraża przekonanie, że wzrastająca przestępczość wymaga przyjęcia większej liczby wspólnotowych planów na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej i zapewniania bezpieczeństwa w Internecie;

54. przyjmuje z zadowoleniem wnioski dotyczące praw ofiar przestępstw, a przede wszystkim prawa do pomocy prawnej i doradztwa prawnego, ale żałuje, że jest to jedyny przewidziany środek; wzywa do przyjęcia jasno zarysowanego harmonogramu realizacji środków w zakresie praw proceduralnych;

55. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w 2011 r. nowych kompleksowych ram prawnych na rzecz ochrony danych osobowych w UE; podkreśla, że dokładnie przeanalizuje wszystkie wnioski, w tym w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (UE-PNR) i programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (UE-TFTP), by zapewnić ich zgodność z poszanowaniem praw podstawowych;

56. z zadowoleniem przyjmuje wnioski w zakresie prawa cywilnego, ale zwraca się do Komisji – w celu wypracowania wspólnych norm dla obywateli UE w różnych państwach członkowskich – o rozważenie szybszego przeglądu dorobku w zakresie prawa cywilnego i karnego oraz przedstawienie Parlamentowi sprawozdania;

57. popiera inicjatywy mające na celu godzenie pracy z życiem rodzinnym poprzez m.in. środki dotyczące minimalnego okresu urlopu wychowawczego i upowszechnianie elastycznych form pracy dla kobiet i mężczyzn, jak również pomocy dla osób sprawujących opiekę w łączeniu pracy zawodowej z obowiązkami opiekuńczymi;

58. ubolewa nad opóźnieniem Komisji w przedkładaniu wniosków legislacyjnych dotyczących „lizbonizacji” obecnego dorobku w zakresie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, co stanowi priorytet w obszarze wolności obywatelskich, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych;

59. wyraża przekonanie, że zmiany w przepisach dotyczących Europolu i Eurojustu są nieodzowne po przyjęciu Traktatu z Lizbony i wyraża ubolewanie, że ich przyjęcie zaplanowano dopiero na lata 2012-2013; podkreśla szczególnie, że wszystkie agencje WSiSW muszą być skuteczne i – co najważniejsze – odpowiedzialne;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Europa w świecie: zwiększanie naszego znaczenia w świecie

60. podkreśla, że propagowanie praw człowieka na świecie jest jednym z podstawowych celów Unii Europejskiej na arenie światowej oraz że lepsze stosunki handlowe i zwiększona pomoc na rzecz rozwoju mogą przyczynić się do postępów w tym obszarze;
61. wzywa Komisję do utrzymania dotychczasowego tempa procesu rozszerzenia;
62. podkreśla, że nowe inicjatywy w następujących obszarach byłyby pożądane:
- rola UE w zwalczaniu terroryzmu oraz w ograniczaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia;
 - rozwój europejskiego sektora obronnego oraz długofalowej ambitnej europejskiej polityki obrony (2020 r.);
 - uzbrojenie i sprawowanie rządów na świecie;
 - strategia w odniesieniu do Brazylii, Rosji, Indii i Chin;
 - zmiany w Unii dla Śródziemnomorza w związku z obecnym impasem;
 - ożywienie współpracy w ramach Transatlantyckiej Rady Gospodarczej oraz ewentualnie wspólny przegląd strategii w zakresie bezpieczeństwa w następstwie nowego przeglądu strategicznego NATO;
63. jest przekonany, że aby UE skutecznie propagowała swoje wartości i zasady oraz przyczyniała się do stabilności politycznej i rozwoju gospodarczego w krajach ościennych, musi ona wspierać młode demokracje w Europie i umacniać stosunki ze swoimi partnerami; wzywa Komisję do zakończenia przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) w celu zapewnienia większej spójności między celami politycznymi a instrumentami finansowymi; wyraża przekonanie, że w stosunkach z sąsiadami należy zwiększyć wymagania w zakresie praw człowieka i demokracji;
64. wzywa Komisję do jeszcze bardziej priorytetowego traktowania bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce; podkreśla potrzebę zrównoważonego wzmocnienia sektora rolnictwa w Afryce; w tym kontekście wzywa Komisję do zapewnienia ubogim w Afryce większego dostępu do kredytów i usług finansowych; wzywa Komisję do promowania środków na rzecz ożywienia obrotu handlowego na kontynencie afrykańskim, w tym ulepszonych pakietów wsparcia służących regionalnym wspólnotom gospodarczym oraz poprawie infrastruktury na całym kontynencie afrykańskim;
65. wzywa Komisję do przedstawiania corocznego sprawozdania z postępów UE w realizacji milenijnych celów rozwoju do 2015 r. oraz do wprowadzenia środków zapewniających, że państwa członkowskie wypełnią swe zobowiązania dotyczące przeznaczenia 0,7 % DNB na oficjalną pomoc rozwojową i pozwalających na monitorowanie takich przedsięwzięć;
66. podkreśla, że w kontekście trwających negocjacji nad umowami o partnerstwie gospodarczym (EPA) należy ponownie skupić się na aspekcie rozwoju;
67. wzywa Komisję do aktywnego popierania widocznych postępów w toczących się negocjacjach WTO w celu jak najszybszego zakończenia rundy dauhańskiej; podkreśla wagę zwiększenia znaczenia już zawartych dwustronnych i regionalnych umów o wolnym handlu oraz zawierania nowych umów tego rodzaju, zauważa jednocześnie, że powinno to być traktowane jako strategia uzupełniająca, a nie jako alternatywa dla porozumień wielostronnych;
68. przypomina, że wielostronność musi pozostać priorytetem UE, i żąda, aby w trwających i przyszłych negocjacjach handlowych przestrzegano zasady specjalnego i wyróżniającego traktowania krajów rozwijających się; wyraża zdecydowane przekonanie, że do stworzenia bardziej wyważonego i sprawiedliwego systemu gospodarczego, będącego elementem nowego ładu światowego służącego rozwojowi i eliminacji ubóstwa;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

69. podkreśla, że import do UE z krajów trzecich powinien mieć miejsce tylko wówczas, gdy jest to zgodne z europejskimi przepisami dotyczącymi ochrony konsumenta; wyraża przekonanie, że Komisja Europejska powinna nakłaniać partnerów handlowych w negocjacjach międzynarodowych do przestrzegania europejskich standardów w zakresie ochrony środowiska, norm społecznych oraz kodeksu pracy;

70. zwraca się o włączenie klauzuli o zbiorowej odpowiedzialności przedsiębiorstw do międzynarodowych umów handlowych podpisywanych przez UE; wyraża przekonanie, że winna ona obejmować obowiązek sprawozdawczości i przejrzystości w przypadku korporacji oraz należytej staranności w przypadku przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw, dochodzenia w przypadku udowodnionych naruszeń zobowiązań w zakresie zbiorowej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także lepszy dostęp do sądów dla ofiar działań korporacji;

71. zwraca się do Komisji o wystąpienie z inicjatywą ustawodawczą analogiczną do nowej amerykańskiej ustawy o handlu minerałami z krajów ogarniętych konfliktami w celu zwiększenia przejrzystości i dobrego zarządzania w sektorze wydobywczym w krajach rozwijających się; zwraca się do Komisji o wzmoczenie walki z korupcją w takich krajach, ponieważ szkodzi ona prawom człowieka i dobremu rządowi;

Wkład i wyniki: maksymalne wykorzystanie strategii politycznych UE

72. wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia wniosków zmieniających rozporządzenia dotyczące Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);

73. podkreśla, że Komisja powinna bardziej otwarcie przyczynić się do kształtowania pozytywnego podejścia do krajowych deklaracji w sprawie zarządzania podpisywanych przez ministrów finansów; podkreśla, że Komisja powinna nakłaniać państwa członkowskie do wydawania deklaracji w sprawie zarządzania; wzywa do wprowadzenia wszechstronnych, przyjaznych dla użytkownika baz danych online;

74. wzywa w związku z tym do przeprowadzania systematycznych, regularnych i niezależnych ocen programów UE – zarówno w ramach polityki wewnętrznej, jak i pomocy na rzecz rozwoju – co pozwoli zagwarantować, że przyniosą one pożądane rezultaty i będą opłacalne, oraz;

— uwzględnić uwagi Parlamentu Europejskiego zawarte w jego rezolucjach w sprawie absolutorium;

— umożliwić bardziej strategiczne, przekrojowe spojrzenie na wyniki wielorakich ocen oraz na działalność Komisji,

75. wyraża stanowcze przekonanie, że prawidłowa i nieopóźniona transpozycja i wdrożenie dyrektyw europejskich są szczególnie istotne w przezwyciężaniu braku zaufania obywateli do działań UE; wyraża przekonanie, że wymaga to skutecznej współpracy pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi;

76. wzywa do uproszczenia aktów prawnych UE oraz podkreśla, że oceny wpływu, sporządzone przed wprowadzeniem takich aktów, muszą być przeprowadzane bezstronnie i skutecznie, biorąc pod uwagę wdrożenie; stanowczo popiera bieżące wysiłki Komisji Europejskiej w ramach projektu inteligentnego stanowienia prawa;

77. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż Komisja zamierza zwrócić większą uwagę na aspekty konkurencyjności w ocenach skutków regulacji oraz podkreśla znaczenie oceniania łącznego wpływu powiązanych aktów legislacyjnych (kontrola skuteczności) na konkurencyjność;

*

* * *

78. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.